

[Udenrigsministeren.]

Valutaattesternes Tildeling og hele Valuta-systemet som Led i de handelspolitiske Forhandlinger, vil kunne gennemføres i en Tid, hvor Tilstandene og Vilkaarene er nogenlunde som nu, uden at der kommer de Modsigelser, som man fra anden Side frygter, naturligvis under Forudsætning af, at vi hævder, hvad vi maa hævde, at man ikke fra nogen af Siderne kan stille andet end rimelige og naturlige Krav. Saa længe dette er Tilfældet, vil der i saa Henseende ingen Modsigelse komme i de Forhold, som vi kommer til at staa i over for de forskellige Stater paa Grund af det af os nu anvendte System.

Det er rigtigt, at der kunde komme Vanskeligheder i een Situation, nemlig denne, at vor Udførsel til andre Lande end Storbritannien i Løbet af en forholdsvis kort Periode løb op til en lignende Højde som den Højde, den havde forud for Krisen, men hvis denne Situation virkelig skulde indtræde, tror jeg, vi kan være paa det rene med, at saa behøvede vi ikke det Valutasystem, vi har nu. Det har vi ikke, fordi nogen af os elsker det; jeg tror at være enig med hele dette høje Ting om, at saa snart Vilkaarene kunde tillade det, vilde vi sætte Pris paa at komme fri af det, og hvis vi virkelig i en nærmere Fremtid skulde opnaa dette, at Mulighederne for Udførsel til de andre Lande fik samme Omfang, som de havde før Krisen i 1929, vilde dette System ikke have noget rimeligt Grundlag i den kommende Tid. Det vilde være en meget behagelig Maade at komme ud af Vanskelighederne paa, thi Vanskelighederne er der, det er der ingen af os, der bestrider. Vanskelighederne ligger i hele den Trang, der er i andre Lande til paa den ene Side at være selvforsynende og paa den anden Side alligevel opnaa, at andre Mennesker skal købe deres Varer. Det er en Trang, der bygger paa en virkelig Selvmødsigelse, men den er i Øjeblikket meget stærk. Den volder os som saa mange andre Lande store Vanskeligheder, og saa længe den bestaar, maa vi arbejde os igennem Skridt for Skridt gennem Overenskomster, som kan være gunstige for os, Overenskomster, som kan give os de taaleligst mulige Vilkaar under den almindelige Krisetilstand, hvori Verden for Tiden befinder sig.

Hauch: Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), udtrykte for en Ængstelse for hele vor økonomiske og valutariske Stilling, efterhaanden som Af-

sætningsmulighederne for vore Varer indskrænkes. Jeg deler ganske det ærede Medlems Ængstelse for Fremtiden i saa Henseende, og det er ikke paa nogen Maade for at sige, at der her intet er i Vejen, og at vi ganske roligt kan se Fremtiden i Møde, at jeg har udtalt mig i Dag, som jeg har gjort det — aldeles ikke. Jeg tror, at der i høj Grad kunde være Grund til grundigt at overveje, nøje at planlægge Mulighederne for at klare de økonomiske Skær, ogsaa de valutariske, i Fremtiden. Men det, som jeg har gjort opmærksom paa, er dette, at den Overenskomst med Tyskland, der her er Tale om, ikke giver Grund til nogen Ængstelse med Hensyn til hidtil indgaaede Forpligtelser eller mulige fremtidige Forpligtelser, og jeg har henvist til, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlems Partifælle i det andet høje Ting har omtalt disse Ting, kan give Anledning til Vanskeligheder og Misforstaaelser, og det har jeg paatalt.

Jeg skal i øvrigt sige, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds og Det ærede konservative Folkepartis øvrige Medlemmer i det høje Landsting, i Særdeleshed Gruppens højtærede Formand, jo altid taler velovervejeth og sagligt om de Emner, som er til Behandling, og derfor er der heller ikke Gnist af Grund til at rette nogen Bebrejdelse mod det ærede Medlem i Anledning af de Udtalelser, han fremsatte her. Det eneste, man kan være forundret over i saa Henseende, knytter sig til, at Det konservative Folkepartis Formand kan udtale sig om disse Spørgsmaal, som han gør, naar man sammenligner hans Udtalelser med de fornuftige og stilfærdige Udtalelser, der falder her.

Jeg glæder mig til Udvalgsarbejdet, hvor vi forhaabentlig kan faa Oplysninger, som fuldt og klart vil overbevise det ærede Medlem om, at denne Overenskomst i ingen Henseende giver Anledning til valutarisk Ængstelse, naar vi sammenligner den med de Forpligtelser, vi havde over for Tyskland i tidligere Tid, og derved vil maaske falde den Ængstelse og den Betænkelse, som kan foreligge fra konservativ Side. Skulde det vise sig at blive Tilfældet, vil meget efter min Opfattelse være vundet, thi jeg vil anse det for særdeles værdifuldt, om vi i saa vigtige Spørgsmaal for vore Afsetningsforhold kan samle hele Rigsdagen til enig Optræden ved de Beslutninger, der tages. Og det har jeg virkelig efter det ærede Medlems Udtalelser her noget Haab om maa kunne ske.

Hermed sluttede Forhandlingen.